

Kjøbenhavn. De Folk, som forestaa Forhyringen, ere de saakaldte Hyrekæser; disse Folk staa i Regelen i en temmelig nær Forbindelse med Logishuse og Værtshuse, og dette bevirker ofte, at de Søfolk, som skulle have Haab om Hyre, maa tage Ophold paa disse Logishuse og Værtshuse, og det er sjældent, at Hyrekæserne give Slip paa Søfolkene og lade dem faa Hyre, forinden de have opbrugt det Beløb, de have opsparret fra deres Rejse. Jeg tror, at her er et Forhold, som det vistnok er rigtigt ved dette Lovforslag at faa truffet en bedre Ordning af, end den nuværende er. Jeg vil derfor henlede den ærede Ministers Tanke paa, om der ikke kunde optages en Bestemmelse i dette Forslag, som kunde ordne dette Forhold paa een for Søfolkene mere tilfredsstillende Maaade.

**Formanden:** Det undrede mig ikke, at den ærede Taler kom til at berøre Forhyringsforholdene, som jo staa i en vis Forbindelse med det foreliggende Emne, men jeg vilde dog ikke finde det rigtigt at komme dhybere ind derpaa, faa meget mindre som jeg veed fra den ærede Indenrigsminister, at et Lovforslag om Forhyringsvæsenet er under Udarbejdelse, saa at man kan vente snart at faa selve det Emne til umiddelbar Behandling, som den ærede Taler berørte.

**C. C. Andersen:** Naar dette er Tilfældet, vil jeg naturligvis erklære mig meget tilfreds med, at vi kunne forvente et saadant Lovforslag.

**Indenrigsministeren (Ingerslev):** Jeg skal ganske i Korthed bekræfte den ærede Formands Udtalelse om, at selve det Emne, som nu er blevet berørt, inden ret lang Tid vil blive Genstand for et Lovforslag.

Hvad det foreliggende Lovforslag angaar, tør jeg jo sige, at det i det hele er blevet vel modtaget. Et æret Medlem nævnte i Gaar som en Ros for den Kommission, der har været nedsat, at den har studt Grundlovens § 83 frem og stillet sig paa det Standpunkt, at der kun af Hensyn til Almenvellet maatte ske Indskrænkninger i det almindelige Erhverv paa dette Omraade. Deri har det ærede Medlem jo ganske Ret, og det vil nemt ses, at Lovforslagets § 1 i Virkeligheden tager Sigte i den Retning. Denne Lov skulde nu være udtømmende og derfor siger § 1: Det skal med de af denne Lov flydende Indskrænkninger, være enhver tilladt at ernære sig ved Søfart med dansk Skib. Altsaa Lovforslaget indeholder Regler om, hvorledes og under hvilke Vilkaar Søneringen skal iværksettes, og for saa vidt der

intet findes optaget i Lovforslaget derom, er der altsaa ingen Indskrænkninger. Jeg tror ogsaa, det maa være et Svår til det ærede kongevalgte Medlem, der ganske vist gik ud fra, at der ikke skete Forandringer i den Frihed, der er nu; før var det Skib under 6 Kommerceløfter, nu bliver det under 20 Tons. Det staar jo efter min Mening tydelig udtrykt, naar man sammenholder § 1 med § 2.

Et æret Medlem nævnte i Dag, at hele Emnet om Eksaminerne saa vel som om Søneringen egentlig burde henhøre under samme Ministerium. Jeg ser meget vel, at der kan siges en hel Del derfor, men paa den anden Side maa det vist erkendes, at Søneringen ikke godt kan stilles ud fra Indenrigsministeriet, i alt Fald ikke under de nuværende Forhold, hvor dette Ministerium har Næringsvæsenet i det hele under sig. Det forekommer mig ogsaa, at Eksaminerne og Søneringen skulle sig ret naturlig fra hinanden. Det er navnlig efter min Formening ikke saaledes, som det ærede Medlem udtalte, at de i Virkeligheden ere det samme. En Eksamenslov, som den, der blev behandlet i Gaar, fastsætter, hvilke Prøver der overhovedet skal underkastes af dem, der ville have Ret til at drive Søneringen, fastsætter de nærmere Betingelser, under hvilke denne Ret kan komme til Anvendelse. De Eksaminer, der her ere Tale om, ere efter min Formening Jagtprøver i egentlig Forstand, og det forekommer mig, at det noget er overset ved Forhandlingen derom: thi man maa ikke glemme, at det, der er Tale om, er obligatoriske Jagtprøver. Man kan jo have andre Jagtkoler; man har ingenlunde saa faa af dem, og det kan være meget nyttigt at have Jagtkoler, som sætte en Mand i Stand til bedre at gaa ind i et Erhverv f. Eks. Landbrug og Haandværk. Men her er Forholdet dog unøgtelig et andet. Man siger til vedkommende: For at faa Udgang til at drive det borgerlige Erhverv, skal du underkaste dig de og de Prøver. Altsaa, det er et noget haardere Vilkaar, end man stiller andet Steds. Altsaa man er berettiget til at stille dette Vilkaar, synes mig aldeles indlysende. Man maa nemlig erindre, at den Søfart, der er Tale om her, ikke, som et æret Medlem sagde, alene er Transport af andres Gods, men at det ogsaa er Transport af Personer, og for saa vidt der ikke er rejsende om Bord i Skibet, er der Mandstabs om Bord, som er ganske afhængig af Jørene, til dels ogsaa af Maskinsten; derfor maa man ogsaa være absolut berettiget til her at stille Fordringer, som man ikke stiller ved andre Næringer. Men det kan ikke undgaa, at man ved Siden af disse Jagtprøver maa stille Krav om praktiske Prøver,